

Na snazi je

Operacija ZEUS—opća depopulacija Planeta

Izlaganje Bena Denistona, člana LaRouche-evog znanstvenog „podrumskog“ tima
[Internetska konferencija \("Webcast"\) 27. veljače 2015](#)

[https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=La0bg9B51LI]

Točnija strateška procjena ratne opasnosti—LaRouche: „...Moglo bi se naći smisla u onom što se dogodilo Zeusu, zeusijanskoj vrsti zbivanja, kad bi došlo do veoma opsežnog uništenja velikih površina planeta Zemlje; proteklo bi doista vrlo mnogo vremena prije nego što bi itko mogao pokrenuti stvari i ponovno započeti izgradnju civilizacije“.

„Strategija je sljedeće: Trebamo Novu Renesansu sada, ozbiljnu Renesansu. Dosegli smo shvaćanje kako se ljudski rod, ljudska vrsta ponaša; shvaćamo njene zle strane kao i potencijal dobrote, i moramo izgraditi instrument koji će raditi ono što moramo raditi, spriječavati masovna ubijanja ljudskog stanovništva. I stvoriti novu vrstu organizacije, novu vrstu Renesanse, u smislu Renesanse Nikole Kuzanskog. ... Moramo to učiniti. Naznake takvog potencijala postoje. Možda su nerazgovjetne u našem vidokrugu, no postoje. Ako obavimo svoj posao kako treba, možemo pozvati na obustavu genocida.“

„Djela Nikole Kuzanskog išla su u tom smjeru, zajedno s drugim u Renesansi. To mora biti naš pristup, trebamo usvojiti načelo Renesanse, gledati na zamisao Renesanse sa stajališta dugotrajnog čekanja Europe da se oslobodi Zeusovih opačina.“

U strateškim razmišljanjima ove vrste važno je istaknuti zašto je Zeus progonio Prometeja. Što je točno nagnalo Zeusa na mučenje Prometeja?

Kao što nam je drevni dramaturg Eshil rekao, barem iz njegovih preostalih djela danas, Prometej se usudio donijeti vatru, koja je morala biti znanje samo u posjedu bogova, a on ju je donijeo običnom

puku, smrtnicima. Kao što u Eshilu Prometej nabraja, on je vidio čovječanstvo, smrtnike svog vremena, pod tiranijom Zeusa u patetičkim i izopačenim okolnostima:

Eshilov *Okovani Prometej*—

.....
Pa opet tko li drugi no ja zapravo
Tim bogovima novim časti podijeli?
Al' o tom šutim. Ta vi znate, - ne marim
Kazivat vam. No ljudske čujte nevolje,
Smrtnika kako, gdjeno prije bješe glup,
Obdarih umom, dijelak dadoh razbora!
Al' kazat neću, grdnjom da ga pogrdim,
Već darom svojim da dobrotu dokažem.
On, gledajući prije, zalud gledaše
I slušaše, al' ne ču, već ko slika sna

On dugo, dugo vremena sve miješao
Bez glave. Nit je znao, što je zidan dom
I suncem obasjan nit što je drvodjelja.
Prebivao pod zemljom, kao brzac mrav,
Po zakucima tamnih, mračnih pećina.
Pa stalna nije znaka znao nikakva
Nit zimi niti premaljeću cvjetnome
Nit rodnom ljetu, već je bez pameti on
Sve radio, dogod mu zvijezda izlaza
I zalaza ne kazah - tajnu veliku.

.....

To su bile okolnosti čovječanstva u okružju Zeusa a Prometej, usudjući se izdati politiku Zeusa, umiješao se u to. Prometej je najpoznatiji kao donositelj vatre, no koje još značenje to ima? Prema Eshilu, on je čovječanstvu dao nadu: naučio ih je astronomiji, poučio ih je godišnjim dobima, agrikulturi, brojevima, jeziku, umjetnosti, zdravstvu i metalurgiji. I Eshil kaže:

„S riječi malo ukratko sve skupa čuj: Sve umjeće su ljudma od Prometeja!“

Zbog tog čina, tog prekršaja Zeusove politike prema čovječanstvu, Zeus je zahtjevao zatvaranje i mučenje Prometeja. Veoma je važna napomena da ovo nije priča o nekakvoj borbi u davnini, koju povijesničari ili akademici pripovijedaju. To je izraz načela vladajuće odlike koja je trovala i truje Zapadnu civilizaciju od vremena Prometeja do baš ovog trenutka.

Što nam Prometej ukazuje? Čovjek nije životinja. Čovjek urođeno nije samo druga vrsta životinjskog roda. U Prometeju vidimo, da činjenje Zeusa, aktivno uplitanje zeusijanskog sustava, osuđuje stanovništvo na takvo životinjsko ponašanje. Prometej se, pak, usudio prekršiti Zeusov sustav, i to ne samo svojim davanjem stvari čovječanstvu. Nije to bio čin milosrđa, na način kako ljudi misle o milosrđu, već čin koji dopušta čovječanstvu izdići se na potencijal koji mu je već urođen. To je Prometej uspio postići. Taj čin postaje još razvidniji u Renesansi, u djelima Kuze i nastavku Kuzinog rada s Keplerom. Treba istaknuti, čovječanstvo nije urođeno zeusijanska vrsta, iako je Zeusov sustav dugotrajno prevladavao. Čovječanstvo za razlike od svake životinjske vrste, unatoč željama Zeusa, posjeduje tu jedinstvenu moć djelovanja u vidu promjene svog odnosa prema univerzumu, kao što je to Kepler pokazao u svojim djelima. Kepler je otkrio zakonitost organiziranja cijelog Sunčevog sustava i to načinom koji je on, u određenom dobu svog života, razvio i definirao kao svoju zamisao, svoju zakonitost sklada/harmoničnosti, svoje zakonitosti univerzalne harmoničnosti, sklada. On je na taj način otkrio Sunčev sustav. Naprimjer, činjenica je da do njegovog otkrića nije moglo doći, nije se moglo izvesti iz objašnjenja predmeta osjetilne zamjedbe svemira. Rezultat Keplerovog otkrića sasvim je nespojiv s ičim što čovjek može jednostavno zaključiti samo pomoću svoje osjetilne percepcije.

Kepler, slijedeći Kuzu, već je raspoznao da temeljne zakonitosti organizacije svemira nisu dostupne čovječanstvu putem osjetila, niti putem bilo kakvog pojašnjenja ili razvoja na osnovi zamisli proizašlih

iz osjetilne zamjedbe. To ukazuje, ponovno, da čovječanstvo izražava određenu jedinstvenu odliku napretka.

Pa ako se ne radi o osjetilnoj zamjedbi, što je onda osnova čovjekove izražene sposobnosti znanstvenog napretka? Kao što je Kepler ukazao, i isto tako izravno u svojim opisima raspravljao, kad je govorio o svom radu na procesima otkrića, i radovima koji su doveli do njegovih otkrića, predmet znanosti u stvarnosti je proučavanje jedinstvenog svojstva i moći upravo čovječjeg uma. Kepler, izričito sljedeći Kuzanskog, istraživao je izravno prirodu *čovječjeg uma*, i *čovječjeg stvaralaštva*, jer baš čovječji um je taj koji vrši i izvršava čine koji na jedinstven način omogućuju čovječanstvu razumijeti i primijeniti temeljne zakonitosti organiziranja svemira. To proizlazi samo i jedino iz čovječjeg uma, koliko znamo.

Stoga, ako želimo istinski i još vjernije shvatiti prirodu čovječanstva i prirodu svemira čiji je ono dio, moramo uistinu preinačiti što većina ljudi danas misli kad čuju izraz „znanost“. Možemo, u neku ruku, zapitati: Što je univerzum u kojem moći *neosjetilne* zamjedbe jedinstvene samo čovječjem umu sadrže potencijal da daju čovječanstvu sposobnost sve veće podudarnosti sa zakonitostima koje taj univerzum organiziraju? To je bila Keplerova zamisao univerzalnog sklada, harmonije, o čemu je raspravljao u svom djelu *Skald svijeta—Harmonices Mundi*. To je bila Keplerova osnovica njegovog otkrića zakonitosti Sunčevog sustava, u onom što je aktualno razradio i objelodanio u svom životnom djelu, i što je točno mislio i izravno opisao o svom vlastitom radu, i gledajući svoj rad u vidu nastavka rada Kuzanskog.

Poanta leži u činjenici da to načelo ili zakonitost Zeusa, ili sljedbenici Zeusa, ili vjernici u Zeusijanski sustav, stvarno ne mogu izravno razumijeti. Problem je u tome da je temeljna priroda ta koja definira Zeusijanski sustav ili sljedbenike te oligarhijske ideologije, i koja stvara Zeusa a Zeus je upravo negacija pravog načela, Prometejskog načela.

Pred slušateljima [čitateljima] sada rasprostrta je sad [u drugim izlaganjima o ratu u Ukrajini i krizi zaduženosti Grčke] činjenica da se nalazimo u povijesnim trenucima kad moramo društvo osloboditi tog Zeusijanskog fenomena kako ga je Eshil izrazio u bitki koju je Prometej zametnuo, a danas se taj fenomen javlja u svom novom obliku. Raspoznatljiva stvarnost je da ne možemo imati više opći rat danas u dobi termonuklearnog oružja. Tu stvar je društvo počelo shvaćati i bori se s tim zadnjih desetljeća, s tim proizvodom dubljeg problema, a taj je da više ne možemo podnositi Zeusijanski sustav, zeusijansku društvenu strukturu u termonuklearnom dobu; ne možemo više dopustiti da se čovječanstvu poriče pristup poimanju svoje istinske keplerovske prirode, keplerovske prirode svog postojanja, kao što je Zeus poricao vatru ranom čovječanstvu.

Širi smisao svega jest da čovječanstvo mora shvatiti i prigrliti ovu jedinstvenu sposobnost specifičnu čovječjem umu, jer samo ona [ta sposobnost uma] određuje osnovu postojanja čovječanstva i određuje osnovu čovjekova poimanja Sunčevog sustava u znanosti. Čineći tako, pred nama je ogromna količina rada i činjenja. Pred nama je razvoj i istraživanje cjelokupnog Sunčevog sustava, kao što, ističe LaRouche, čini Kina i njeno usmjerenje u tom pravcu baš sada. Pred nama stoji i poimanje cjelokupnog galaktičkog sustava, prema kojem je u usporedbi naš Sunčev sustav sićušan. To su vrste izazova na koje moramo obratiti pažnju, i to bi doista trebalo predstavljati uzbudljive događaje. Poruka je jasna, krajnji je čas otarasiti se Zeusa i nastaviti s napretkom čovječanstva.

„Pomislivši samo na sve one zeusijanske likove šepureći se okolo na političkim položajima, ključna kritalica morala bi onda biti: „Uništi Zeusa“, tj. ukloni ga, pusti ga da ode s ovog svijeta i da se više nikad ne utjelovi, reinkarnira!
